

La frase del dia

“Si tinguéssim les eines d’un estat podríem, fins i tot, demanar l’extradició d’aquells que ens porten cada dia a la ruïna”

Oriol Junqueras, PRESIDENT D’ERC

A la tres

Xevi Xirgo

xxirgo@elpuntavui.cat

El temps i el príncep

Es veu que al Youtube un dels vídeos més vistos és el del príncep Carles de Gal·les i la seva dona, Camil·la, que van anar de visita a la BBC i d’una forma improvisada –i tots sabem què vol dir de forma improvisada quan es tracta de personatges reials– van atrevir-se a presentar l’espai del temps. L’hereu de la corona britànica i la seva dona van llegir part del pronòstic en directe i van fer broma sobre el temps. Què passaria, ara que ve sovint per Barcelona, si un dia a l’hereu de la corona espanyola i príncep de Girona –combinació explosiva– se li acudís visitar TV3 i presentar l’espai del temps? En primer lloc, tardaria uns minuts a entendre que aquest mapa prim i llargarut que s’hi veu no és el d’Espanya sinó el dels Països Catalans. I si superés l’atzucac, passaria que la seva dona també vol-

“El príncep Carles va de visita a la BBC i hi presenta l’espai del temps. Ja m’imagino Felip fent el mateix a TV3”

dria fer com la Camil·la i es veuria que la Letícia és més trempada que ell. Si jo fos TV3 i em vingués el príncep de visita li recomanaria que no fes cap improvisació en l’espai del temps per evitar el tràngol de no poder assenyalar un mapa d’Espanya com el que tenen a TVE, encara que a hores d’ara això que en diuen Espanya s’aguanti enganxada –no pas unida– només per aquest fil de cosir imaginari que són les isòbares. Potser li recomanaria que, si vol improvisar, el príncep ho fes al TN. Fa més seriós. Tot i que seria una loteria. No fos cas que aquell dia li fessin llegir des del *teleprompter* l’entrada al jutjat d’un seu cunyat, la xiulada al seu pare en un camp de futbol o, per dir una notícia realment inaudita, que algú de la reialesa s’ha trencat el maluc fent el salt del tigre mentre caçava elefants. Semblaria un acudit.

Xocolata espessa

Català subtitulat

Germà Capdevila

Com en el cas de les caixes d’estalvis catalanes, que han estat esborrades del mapa per una combinació de causes externes (un pla premeditat per fer-les desaparèixer amb l’excusa de la crisi) i internes (una gestió deficient i altament polititzada), de vegades em fa l’efecte que ens passarà el mateix amb TV3.

D’antuvi vull deixar clar que crec que la televisió pública catalana fa i ha fet un gran servei a la llengua i la cultura catalanes, i que genera continguts de gran qualitat. Té, però, alguns defectes, d’origen i sobrevinguts, que la posen en perill i que hauríem de ser capaços de corregir.

El primer gran pecat origi-

nal de TV3 és haver renunciat voluntàriament als Països Catalans com a marc de referència. Només subsisteixen simbòlicament en un mapa del temps que és probable que també tingui els dies comptats. Per molts dels professionals i directius de la cadena, el mapa mental no és el d’una televisió nacional.

Per això un accident de trànsit a Sòria pot sortir al TN però no ho fa un succés igual al Rosselló.

Un altre problema és el que podríem anomenar *Barcelonocentrisme*. Ho veiem quan *Gran Nord* presenta la gent de poble com a estúpids, i en l’emissió d’un documental amb el català de les Terres de l’Ebre subtitulat.

Estic convençut que no hi ha cap intencionalitat al darrere d’aquesta decisió, però és clara la cosmovisió d’una cadena que subtitula variants dialectals de la seva llengua pròpia, però emet tothora fragments de continguts en castellà (de-

claracions als TN, convidats i entrevistats a programes de la casa, personatges de sèries i pel·lícules), sense subtítols ni doblatge.

Conec moltíssima gent a la Catalunya del Nord que veuen TV3 –els que poden, perquè l’emissió és força deficient i no arriba a tot el territori– i pateixen de valent quan, per exemple, s’emet un capítol de *Caçadors de bolets* amb convidats per parlen durant tot el programa en castellà. Senzillament no ho entenen, i han de canviar de canal.

Per no parlar dels fills i néts dels catalans de la diàspora que viuen en països no hispans i que no parlen ni entenen el castellà –de fet, aquests no compten perquè ja els hem tallat l’emissió internacional!–. Quan TV3 troba normal subtitular el català de les Terres de

l’Ebre, i no el castellà, esdevé una trista televisió regional espanyola.

JAUME BATLLE

EDITORIAL

La pendent reforma necessària

El govern espanyol acaba d’aprovar la segona reforma financera en només tres mesos, una demostració palpable que la primera o era insuficient o estava mal dissenyada. Amb la segona reforma i l’obligació que totes les entitats financeres constitueixin un banc en el qual dipositar els anomenats actius tòxics (préstecs immobiliaris de cobrament difícil o impossible) més la necessitat de cobrir fins al 52% dels actius saludables, el govern espanyol espera fer aflorar, finalment, tots els crèdits dubtosos que estan dificultant el sanejament del sector.

El gran interès del PP per redreçar el sistema financer s’explica no només perquè el sanejament és necessari per a la reactivació de l’economia, quan el consum es recuperi, sinó perquè l’arrel del problema és la disbaixa immobiliària que va arrencar, precisament, durant els governs de José María Aznar. Ara bé: amb les càrregues que s’imposen ara al sector financer, sanejat o no, es corre el risc de dificultar els processos de reordenació que estan pendents.

Aquesta reforma és necessària i cal confiar que sigui l’última. Però n’hi ha una altra que el govern espanyol no ha iniciat, malgrat ser una promesa electoral. Es tracta de fer els canvis necessaris per afavorir les petites i mitjanes empreses i, en general, l’economia productiva. Ara, les empreses, com els particulars, veuen com els seus impostos es dediquen a sanejar unes entitats financeres que no els donen un crèdit que necessiten per subsistir. El govern espanyol ha de donar explicacions de per què posterga, més enllà del raonable, aquesta reforma pendent i imprescindible en favor de les empreses.